

Dat was Pim Gras, dit is H III NOS Jazz, Mdr. NOS Jazzgeschiedenis, deel 66.

plaat 1 Paul Howard's Quality Serenaders: The ramble (Charlie Lawrence)
A/1 - 3:13 - RCA LFM 10117

Paul Howard werd in 1895 in het stadje Steubenville in de staat Ohio geboren, sinds zijn 16e, 1911 dus, woonde hij in Los Angeles, als musicus, hij speelde vooral tenorsaxofoon. Hij werkte ~~ook~~ bij King Oliver en Jelly Roll Morton toen die aan de Westkust verbleven, sinds 1923 leidde ^{Howard} ~~ook~~ eigen formaties, zijn Quality Serenaders. Hoewel hij ^{zelf} een zeer matig ^{middeel-} tenorsaxofonist was wist hij in '27 een goed orkestje ~~in~~ in elkaar te zetten dat een aantal jaren in praktisch onveranderlijke bezetting speelde, ~~xxx~~ ook dankzij langlopende engagements in Frank Sebastian's Cotton Club en de Kentucky Club, Los Angeles. Klarinettist-altsaxofonist Charlie Lawrence schreef het merendeel van het repertoire, in trombonist Lawrence Brown had de band een uitgesproken stersolist. Het orkest maakte in 1929 en '30 in totaal zes grammofoonplaten een selectie uit die 12 stukken hoort u nu. Het eerste was "The ramble" van Charlie Lawrence, in een arrangement van Lawrence Brown. De opname werd op 28 april 1929 voor Victor gemaakt in de filmstudio van Hal Roach in Culver City. De bezetting van Paul Howard's Quality Serenaders: George Orendorff-trompet, Lawrence Brown-trombone, Charlie Lawrence-klarinet en altsaxofoon, Paul Howard-tenorsaxofoon. Harvey Brooks-piano, Thomas Valentine-banjo, James Jackson-tuba, Lionel Hampton-drums, en zang - zoals te horen in "Moonlight blues".

Idem: Moonlight blues (Charlie Lawrence)
A/2 - 2:58 - idem

"Moonlight blues", tweede stuk uit de session van 28 april, met de stem van Lionel Hampton. Het derde en laatste was Charlie Lawrence's bewerking van de 'Tiger Rag'. Er zijn overeenkomsten met Louis Armstrong die het stuk nog niet had opgenomen en nog niet in Los Angeles was geweest, en met Duke Ellington's plaatversie van januari, die Lawrence dus vrijwel onmogelijk gehoord kan hebben. Hij noemde het "Charlie's idea".

Idem: Charlie's idea (Charlie Lawrence)
A/3 - 3:18 - idem

"Charlie's idea", dan wel 'Tiger Rag', Paul Howard's Quality Serenaders, 28 april 1929 voor Victor in de Hal Roach Studio, Culver City, California, session van 's morgens 10 tot half 6u. De volgende dag werden op dezelfde lokale ~~werf~~ drie stukken opgenomen, om te behoren "Overnight blues".

Idem: Overnight Blues (Charlie Lawrence)
A/4 - 3:01 - idem

Ma "Overnight blues" werden twee stukken gedaan die nu eens niet van Charlie Lawrence waren. Pianist-componist-arrangeur Alex Hill had voor hij naar Chicago ging waar hij o.a. voor Louis Armstrong werkte, in de Hollywoodse filmstudios gespeeld, en schreef voor Paul Howard deze "Quality Shout".

Idem: Quality Shout (Alex Hill)

A/5 - 3:02 - idem

29 april 1929: Paul Howard's Quality Serenaders met "Quality ~~Shout~~^{shout}" van Alex Hill, voor Victor in de Hal Roach filmstudio, Culver City.

3 februari 1930 was er een Victor sessie in Hollywood. De band was uitgebreid met een tweede trompettist, Earl Thompson, een derde rietblazer, Lloyd Reese die ~~klarinet~~ klarinet en altsaxofoon speelde ^{als} ~~als~~ Lawrence. Pianist Harvey Brooks was vervangen door Reginald Foresythe uit Londen, Engeland, die voor hij naar Chicago ging en "Deep Forest" schreef voor Earl Hines, filmmuziek maakte in Hollywood. Thomas Valentine was van banjo op gitaar overgegaan. "Harlem".

Idem: Harlem (Charlie Lawrence)

B/1 - 2:41 - idem

"Harlem" van Charlie Lawrence. Bij een uitgebreide drumsset hoorde één of twee pauken en buisklokken. Zoals Duke Ellington's Sonny Greer die met regelmaat gebruikte en een enkele keer ook op de plaat. Bij een complete set hoorde ook een vibrafoon, toen eigenlijk alleen voor effecten gebruikt en niet als soloinstrument. Paul Howard's drummer Lionel Hampton was zich als solist op vibrafoon aan het ontwikkelen maar ~~pas~~ pas in 1935 bij Benny Goodman in New York voor het eerst als zodanig op de plaat te horen. De vibrafoonspeldwijze met twee of vier stokken, 'mallets', paste Hampton in Paul Howard's tijd ook al toe op piano: aan de diskant, de hoge noten, met twee of vier vingers. Het is te horen in de introductie tot "New Kinda Blues".

Idem: New kinda blues (Charlie Lawrence)

B/3 - 3:04 - idem

"New kinda blues", ~~Lionel Hampton~~ ^{op} piano ⁱⁿ ^{de} intro, met alleen zijn wijsvingers. 3 februari 1930 voor Victor in Hollywood. Paul Howard's Quality Serenaders. George Orendorff en Earl Thompson-trompetten, Lawrence Brown-trombone, Charlie Lawrence en Lloyd Reese-klarinetten en altsaxofoons, Paul Howard ^{(Klarinet en} tenorsaxofoon. Reginald Foresythe-piano, Thomas Valentine-gitaar, James Jackson-tuba, Lionel Hampton-drums. Hij zingt en klapt op de after-beat, de 2e en 4e tel in de vierkwartsmaat, in een stuk van trompettist Earl Thompson, "California Swing". Slot van deel 66 in de NOS Jazzgeschiedenis, MDR.

Idem: California Swing (Earl Thomas)

B/4 - 2:49 - idem